Fokus teks: Psalm 33: 1-22, 1983.
Liedere: Gesang 478: 1-2; Gesang 190: 1-3; Gesang 260: 1, 2, 6 en 7; VONKK 38: 1-3; VONKK 63: 1-4.

AANKONDIGINGS:

- Ons wil graag die volgende gemeentelede gelukwens met hul verjaarsdae: Sondag 1 November – Duncan Horn; Dinsdag 3 November – Gert Pretorius; Woensdag 4 November – Danie Cronjé; Vrydag 6 November – Natalie Noble; en Saterdag 7 November – Ronel Castelyn. Mag die Here julle nuwe lewensjaar ryklik seën met gesondheid, vreugde en sy nabyheid. Baie geluk met julle verjaarsdae!

LIEF & LEED:

- ’n Hartlike dankie aan elkeen wat ons LEKKER-EET op Vrydag 30 Oktober moontlik gemaak het! Dankie vir julle voorbidding, skenkings, harde werk en elke aankoop waarmee julle die projek ondersteun het. Julle betrokkenheid en omgee maak ’n groot verskil. Saam is ons meer as ’n gemeente – ons is ’n geloofsfamilie wat saamwerk! Aan God al die eer!

ESKATOLOGIE
Die Here sorg

Fokus teks: Psalm 33: 1-22, 1983.
Liedere: Gesang 478: 1-2; Gesang 190: 1-3; Gesang 260: 1, 2, 6 en 7; VONKK 38: 1-3; VONKK 63: 1-4.

KLOK:

Vandag dink ons oor ESKATOLOGIE. Dit is ’n groot woord, maar dit beteken eintlik dat ons nadink oor God se toekoms en wat Hy vir ons belowe. Ons weet nie presies wat alles môre of oor baie jare gaan gebeur nie, maar ons weet dat God in beheer is. Jesus het belowe dat Hy weer kom en dat God alles nuut sal maak. Daarom hoef ons nie bang te wees vir die toekoms nie. Ons kan vandag leef met hoop, want die God wat vandag vir ons sorg, hou ook ons môre in sy hande!

Die liturgiese kleur vir vandag is groen. Groen herinner ons aan lewe, groei en nuwe hoop. Soos plante groei en nuwe blare kry, herinner groen ons daaraan dat God ons geloof laat groei en dat ons met hoop kan uitsien na sy nuwe toekoms. Ons weet: God los ons nie alleen nie, maar sorg vir ons vandag én môre!

Fokus teks: Psalm 33: 1-22, 1983.
Liedere: Gesang 478: 1-2; Gesang 190: 1-3; Gesang 260: 1, 2, 6 en 7; VONKK 38: 1-3; VONKK 63: 1-4.

TOETREDE: Gesang 478: 1-2 ~ Op vaste fondamente het God sy kerk gebou.

VOTUM:

Ons wil die Here loof, met alles wat in ons is, wil ons sy heilige Naam loof. Ons wil die Here loof en nie een van sy weldade vergeet nie.

SEËN:

Aan al die geliefdes van God, geroepe heiliges: Genade vir julle en vrede van God onse Vader en die Here Jesus Christus! Amen.

LOFSANG: Gesang 190: 1-3 ~ Grote God, aan U die eer!

WIL VAN GOD: Matteus 28: 19-20

Gemeente van die Here, wanneer ons oor die wil van God praat, dink ons dikwels aan die dinge wat ons nie mag doen nie. Ons dink aan reëls, voorskrifte en gebooie. Maar in Matteus 28:19–20 hoor ons dat God se wil ook ’n

duidelike roeping vir ons lewens is: "*Gaan dan na al die nasies toe en maak die mense my dissipels*."

Jesus gee hierdie opdrag nie net aan 'n paar uitgesoekte mense nie. Hy gee dit aan sy kerk. Dit beteken dat elkeen van ons deel is van God se sending in die wêreld. Ons is nie net hier om eredienste by te woon, na die Woord te luister en ons geloof vir onsself te hou nie. Ons word geroep om die goeie nuus van Jesus Christus met ander te deel.

Die wonderlike is dat God ons nie stuur omdat ons alles weet of omdat ons volmaak is nie. Hy stuur ons omdat ons aan Jesus behoort. Ons getuienis begin dikwels baie eenvoudig: deur iemand raak te sien, met liefde te luister, hulp aan te bied, vergifnis te gee of met ons woorde en dade te wys dat God se genade ons lewens verander.

Om dissipels te maak, beteken ook dat ons ander mense help om Jesus beter te leer ken en Hom in hulle eie

lewens te volg. Dit is nie net die werk van die predikant of die kerkraad nie. Dit is die roeping van die hele gemeente.

En dan gee Jesus vir ons ’n belofte wat ons moed gee: “En onthou: Ek is by julle al die dae tot die voleinding van die wêreld.” Ons hoef nie hierdie roeping in ons eie krag uit te voer nie. Die Here wat ons stuur, gaan saam met ons.

Gemeente, dit is die wil van God: dat ons sy liefde uitleef, sy evangelie deel en ander mense na Jesus toe lei. Mag ons nie net hoor wat die Here van ons vra nie, maar ook bereid wees om gehoorsaam daarop te antwoord. Amen.

GELOOFSBELYDENIS: Gesang 260: 1, 2, 6 en 7

SKRIFLESING: Psalm 33: 1-22

[1]Jubel in die Here, regverdiges, sing 'n loflied, opregtes!
[2]Loof die Here met die lier, speel vir Hom op die harp!

3Sing vir Hom 'n nuwe lied, speel met volle oorgawe, jubel dit uit!

4Wat die Here sê, gebeur, alles wat Hy doen, staan vas.
5Hy het geregtigheid en reg lief, die hele wêreld is vol van die Here se troue liefde.

6Deur die woord van die Here is die hemele gemaak, deur sy bevel al die hemelliggame. 7Hy het die seewater laat saamkom soos in 'n dam, die groot waters op een plek opgegaar.

8Die hele aarde moet die Here vrees, al die bewoners van die wêreld moet vir Hom ontsag hê, 9want Hy het gepraat en dit was so, Hy het beveel en dit was daar.

10Die Here verydel die planne van die nasies, Hy laat hulle besluite op niks uitloop. 11Maar die planne van die Here staan vir altyd vas, sy besluite van geslag tot geslag.

12Dit gaan goed met die nasie wie se God die Here is, met die volk wat Hy vir Hom as sy eie gekies het.

13Die Here kyk uit die hemel en sien al die mense. 14Van die plek waar Hy as koning sit, sien Hy almal wat onder op die aarde woon. 15Dit is Hy wat hulle verstand gevorm

het, wat al hulle werk deurgrond. [16]Dit is nie deur 'n groot leër dat 'n koning wen nie, en nie deur groot krag dat 'n held behoue uitkom nie. [17]Dit is nie waar dat die perd die oorwinning gee en dat sy groot krag redding bring nie.

[18]Dit is die Here wat sorg vir dié wat Hom eer, vir dié wat op sy mag vertrou [19]om hulle van die dood te red en hulle in die lewe te hou in hongersnood.

[20]Ons vertrou op die Here: Hy is ons hulp en ons beskermer. [21]Ja, in Hom is ons hart bly, op sy heilige Naam vertrou ons. [22]Hou u liefde oor ons, Here, want ons stel ons vertroue in U.

PREEK:

Daar kom tye in 'n mens se lewe wanneer jy besef hoe min jy eintlik in jou hande hou. Jy kan planne maak, hard werk, voorsorg tref en probeer om die toekoms so goed moontlik te bestuur. Jy kan vir jou gesin sorg, jou werk met toewyding doen en jou bes probeer om die gemeente se bediening vorentoe te neem. Maar dan gebeur daar iets wat jy nie beplan het nie. 'n Dokter se uitslag verander

jou toekoms. 'n Verhouding breek. Finansiële druk neem toe. Of jy kyk na die wêreld en wonder waarheen alles dan nou skielik op pad is.

Dan kom die vraag: Waarop kan ons regtig in hierdie lewe vertrou?

Die skrywer van Psalm 33 het presies hiermee gestoei. Die psalmdigter kom nie by 'n eenvoudige antwoord wat alle onsekerheid wegneem nie. Hy nooi ons om ons oë weg te draai van dit wat ons nie kan beheer nie en weer te kyk na die Een op wie ons wel kan vertrou.

Die slot van die psalm lui: "*Ons vertrou op die Here: Hy is ons hulp en ons beskermer. Ja, in Hom is ons hart bly, op sy heilige Naam vertrou ons. Hou u troue liefde oor ons, Here, want ons stel ons hoop op U.*"

Hy het beslis nie alles verstaan nie. Hy kom bloot by 'n geloofsbelydenis van wie en wat God is uit.

Fokus teks: Psalm 33: 1-22, 1983.
Liedere: Gesang 478: 1-2; Gesang 190: 1-3; Gesang 260: 1, 2, 6 en 7; VONKK 38: 1-3; VONKK 63: 1-4.

Ons weet nie met sekerheid wie Psalm 33 geskryf het of presies wanneer dit ontstaan het nie. Die psalm het geen opskrif wat 'n skrywer of historiese gebeurtenis aandui nie. Dit is waarskynlik as 'n lofpsalm gebruik wat in die openbare aanbidding gesing is.

Ons moet onthou dat Israel in 'n wêreld geleef het waar konings, soldate, perde en politieke bondgenootskappe mense se veiligheid bepaal het. As jy 'n sterk koning en 'n magtige leër gehad het, het jy dalk gedink dat jou toekoms verseker is.

Juis binne hierdie wêreld klink Psalm 33 se boodskap verrassend. In vers 16 hoor ons dat 'n koning nie deur sy groot leër oorwin nie en dat 'n sterk soldaat nie deur sy krag gered word nie. Vers 17 waarsku dat 'n perd 'n vals hoop op oorwinning kan bied.

Die psalm ontken nie dat mag en hulpbronne 'n rol in die wêreld speel nie. Dit herinner ons egter dat geen

menslike mag die uiteindelike grond van ons hoop mag wees nie.

Die vraag is dus nie of ons planne moet maak of verantwoordelik moet optree nie. Natuurlik moet ons. Die vraag is waarop ons uiteindelik ons vertroue plaas.

Dit geld ook vir ons as gemeente. Ons het beplanning, finansiële verantwoordelikheid, leierskap en dienswerk nodig. Maar ons hoop vir die kerk kan nie uitsluitlik op getalle, begrotings of menslike vermoëns rus nie. Die kerk behoort immers aan God.

Psalm 33 begin nie met ons probleme nie. Dit begin met God. Goed begin is half gewin!

"*Juig in die Here, regverdiges!*" roep vers 1 uit. Die gemeente word opgeroep om die Here te prys, Hom te dank en 'n nuwe lied tot sy eer te sing.

Waarom? Omdat die Here se Woord betroubaar is en alles wat Hy doen, getrou is. Die psalm beskryf vervolgens God as die Skepper. Deur sy Woord het die hemel ontstaan; deur sy bevel het die waters hulle plek gekry. Dit is 'n groot geloofsbelydenis. Die wêreld behoort nie aan die sterkste koning, die rykste mens of die magtigste volk nie. Dit behoort aan God.

In verse 10–12 word hierdie gedagte verder gevoer. Die planne van volke kan verander en die gedagtes van mense kan misluk, maar die raadsplan van die Here staan vir altyd vas.

Hierdie woorde beteken nie dat ons presies kan verklaar waarom elke gebeurtenis plaasvind nie. Ons mag nie elke ramp, siekte of verlies sommer as 'n direkte boodskap van God interpreteer nie. Die psalm gee ons nie die sleutel tot elke gebeurtenis nie. Dit gee ons eerder 'n belydenis oor God: *die geskiedenis is nie groter as Hy nie*.

Fokus teks: Psalm 33: 1-22, 1983.
Liedere: Gesang 478: 1-2; Gesang 190: 1-3; Gesang 260: 1, 2, 6 en 7; VONKK 38: 1-3; VONKK 63: 1-4.

Johannes Calvyn se teologie van God se voorsienigheid help ons om hierdie gedagte te verstaan. Ons lewe nie in 'n wêreld wat uiteindelik aan toeval of menslike mag uitgelewer is nie. Ons bely dat God oor sy skepping regeer, al verstaan ons nie altyd hoe sy regering in elke situasie sigbaar word nie.

Dit is geloof wat nederig bly. Ons maak planne, maar ons aanbid nie ons planne nie. Ons werk hard, maar ons dink nie ons is ons eie redders nie. Ons kyk na die toekoms, maar ons plaas ons finale hoop op die Here.

In verse 13–19 beweeg die psalm van God se grootheid na sy betrokkenheid by mense. Die Here kyk uit die hemel en ken die mensekinders. Hy ken hulle harte en verstaan hulle lewens. Die God wat die hemel geskep het, is nie ver weg en onbetrokke nie. Hy sien ons raak.

Ons is soms geneig om te dink dat ons eers sterk genoeg, goed genoeg of gelowig genoeg moet wees voordat ons

met vertroue God se wil kan doen. Maar die psalm vestig ons aandag op God se trou, nie op ons volmaaktheid nie.

Verse 18–19 praat van die Here se oog wat rus op dié wat Hom vrees en op sy troue liefde hoop. Hy is hulle hulp en beskermer.

Dit beteken nie dat gelowiges nooit siek word, hartseer beleef of deur moeilike tye gaan nie. Dit beteken ook nie dat ons altyd die uitkoms sal kry waarvoor ons bid nie. Dit beteken dat ons nie ons lewe buite God se kennis en troue liefde hoef te leef nie.

En dan kom ons by die slot van die psalm. "*Ons vertrou op die Here: Hy is ons hulp en ons beskermer.*" Let op die beweging. Eers hoor ons wie God is. Daarna bely die gemeente waarop hulle vertrou.

Vers 20 sê dat ons op die Here wag. Dit beteken nie dat ons agteroor sit en niks doen nie. Dit beteken dat ons ons

lewe aan Hom toevertrou terwyl ons aanhou leef, dien, liefhê en verantwoordelik optree.

Vers 21 sê dat ons hart in Hom bly is. Ons vreugde is nie noodwendig die gevolg daarvan dat alles rondom ons goed gaan nie. Ons vreugde het 'n dieper grond: ons behoort aan die Here.

En dan eindig die psalm met 'n gebed: "*Hou u troue liefde oor ons, Here, want ons stel ons hoop op U.*"

Dit is merkwaardig dat die psalm nie eindig met 'n verklaring dat die gelowiges nou alles verstaan of alles onder beheer het nie. Dit eindig met 'n gebed. Selfs die mense wat op God vertrou, bly afhanklik van sy genade.

Dit is waar ons as gemeente ook moet leef. Ons hoef nie elke vraag oor die toekoms te kan beantwoord voordat ons getrou kan dien nie. Ons hoef nie al die onsekerheid uit ons lewe te verwyder voordat ons kan bid nie. Ons

hoef nie te weet hoe alles gaan uitwerk voordat ons vandag gehoorsaam kan wees nie.

Ons kan verantwoordelik beplan, met toewyding werk en mekaar ondersteun. Maar ons uiteindelike hoop rus nie op ons vermoë om alles in stand te hou nie. Dit rus op die Here.

Gemeente, miskien is dit die vraag waarmee ons vanoggend huis toe moet gaan: Waarop bou ek my hoop?

Op my gesondheid? Op my finansiële sekerheid? Op my vermoë om alles te beplan? Op die toekoms van my kinders? Op die sukses van my werk of die voortbestaan van my gemeente?

Hierdie dinge is belangrik. Ons mag daarvoor bid, daarvoor werk en daarvoor verantwoordelikheid aanvaar. Maar nie een van hierdie dinge kan die plek van God inneem nie.

Fokus teks: Psalm 33: 1-22, 1983.
Liedere: Gesang 478: 1-2; Gesang 190: 1-3; Gesang 260: 1, 2, 6 en 7; VONKK 38: 1-3; VONKK 63: 1-4.

Psalm 33 nooi ons om weer te kyk na die Here. Die Een wat geskep het. Die Een wat getrou bly. Die Een wat ons sien en ken. Die Een op wie ons kan wag, selfs wanneer ons nie weet wat môre gaan bring nie.

Daarom hoef ons nie vandag met al die antwoorde hier uit te stap nie. Miskien kan ons nie die hele pad vorentoe sien nie. Maar ons kan weet aan Wie ons behoort.

Mag ons as gemeente hierdie week nie net oor hoop praat nie, maar hoop uitleef. Mag ons mense wees wat ander help dra, wat met geloof aanhou dien en wat met nederigheid bid: "*Hou u troue liefde oor ons, Here, want ons stel ons hoop op U*."
Amen.

Fokus teks: Psalm 33: 1-22, 1983.
Liedere: Gesang 478: 1-2; Gesang 190: 1-3; Gesang 260: 1, 2, 6 en 7; VONKK 38: 1-3; VONKK 63: 1-4.

SLOTSANG: VONKK 38: 1-3 ~ Here, ons God, as ons nou huis toe gaan.

GEBED:

SEËN:

Here, seën ons met die voorneme en wil om u pad vir ons en ons gemeente te kies. Amen.

WEGSENDING: VONKK 63: 1-4 ~ Die Here, Jesus Christus kom alles van my vra.